

بحران اتمی،

کشمکش و جدال دو استراتژی

با پایان مهلت سه روزه شورای امنیت سازمان ملل متحد و خودداری رژیم اسلامی از تعلیق فعالیت های مربوط به غنی سازی اورانیوم، جدال و کشمکش های دیپلماتیک رژیم جمهوری اسلامی با دولت های غربی و در راس آنها آمریکا وارد مرحله جدیدی شده است. اکنون آمریکا به یاری شرکای اروپایی خود در تلاش است تا قطعنامه ای را به تصویب شورای امنیت برساند تا بر مبنای آن در صورت سرپیچی رژیم ایران از اجرای خواست های شورای امنیت راه را برای اعمال تحریم های اقتصادی و حتی اقدام نظامی هموار کند. تلاش نئومحافظه کاران کاخ سفید برای اعمال فشار بیشتر بر حکومت ایران در حالی ادامه می یابد که «انستیتوی بین الملل برای مطالعات استراتژیک در لندن» برای چندمین بار اعلام کرده است که ایران تا تهیه میزان لازم اورانیوم غنی شده برای ساخت یک بمب اتمی حداقل ۱۰ سال فاصله دارد. از طرف دیگر جمهوری اسلامی با پنهان کاری و عدم شفافیت در پرونده مربوط به فعالیت های اتمی اش صلح آمیز نبودن برنامه های اتمی خود را بر همه آشکار کرده است.

بزرگ نمایی دولت آمریکا از خطر دسترسی رژیم اسلامی به سلاح اتمی و پافشاری جمهوری اسلامی بر تداوم پروژه غنی سازی اورانیوم و جنجالی که حول آن برپا شده است قبل از آنکه مشروعیت یا عدم مشروعیت تلاش های آنها مبتنی بر موازین حقوقی در مناسبات بین المللی را نشان دهد، ناشی از تقابل دو استراتژی جداگانه است. به همین دلیل ساده برای درک ماهیت واقعی آنچه که بحران اتمی نام گرفته است، باید از تفاسیر و معیارهای حقوقی در روابط بین المللی فاصله گرفت و به شناخت ماهیت استراتژی دو طرف این کشمکش پرداخت.

آمریکا در خاورمیانه می خواهد نظم امپریالیستی مورد نظر خودش را برقرار کند. هدف آمریکا از سلطه کامل بر خاورمیانه تنها رام کردن قدرت های منطقه ای نیست، بلکه می خواهد با تسلط بر این منطقه که ۶۲ درصد ذخایر نفت جهان را در خود جای داده است یکی از مهمترین منابع تامین انرژی اروپا، چین و ژاپن را نیز در اختیار داشته باشد تا هر زمان لازم آمد با قطع جریان نفت گلوبی این رقبا را نیز فشار دهد. در استراتژی آمریکا جایی برای مسئولیت مشترک و موقعیت مساوی حتی با متحدین اروپایی در تعیین تکلیف خاورمیانه در نظر گرفته نشده است. قدرت اقتصادی اروپا با رشد صنعت و تکنولوژیک آلمان در مرکزش، نه تنها اروپای شرقی و شمال آفریقا را زیر نفوذ خود قرار داده است، بلکه در آمریکای لاتین نیز تهدیدی برای مناطق تحت نفوذ آمریکا بحساب می آید. ژاپن بازار کشورهای آسیای جنوب شرق را تحت نفوذ خود دارد، چین با جمعیت عظیم و اقتصاد رو به رشدش و افزایش ۳۵ میلیارد دلاری بودجه نظامی اش تنها در سال ۲۰۰۶ خطری بالقوه برای

مبارزه کارگران ایران و اول ماه مه

صفحه ۳

گزارشی از فعالیت های

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران

صفحه ۶

بمناسبت اول ماه مه

گزارش یونیسف در خصوص مرگ کودکان

صفحه ۸

لغو احکام ارتجاعی رژیم علیه فعالین کارگری سقز

دستاوردی ارزشمند برای جنبش کارگری!

مراسم مستقل کارگران سقز، در اول ماه مه سال ۲۰۰۴ (۱۳۸۳) تداوم حرکت توده ای و رادیکال و نشانه عزم راسخ جنبش کارگری و فعالین و رهبران آن در تحمیل حق برگزاری مراسم مستقل کارگران، طرح مطالبات آنان و ایجاد تشکل مستقل و طبقاتی کارگران بود. اول ماه مه سقز در سال ۱۳۸۳، کارزاری وسیع، پشتیبانی و همبستگی چشمگیری را در ابعاد جهانی برای حمایت از جنبش کارگری ایران و آزادی فعالین دستگیر شده براه انداخت. محمود صالحی، جلال حسینی، محمد عبدی پور، محسن حکیمی، برهان دیوارگر، اسماعیل خودکام و هادی تنومند بعد از ۱۲ روز اعتصاب غذا و حمایت جسورانه مردم زحمتکش سقز، خانواده های مبارزانشان، تلاش بین المللی فعالین و جریانات چپ و کمونیست، اتحادیه ها و تشکلات کارگری از جمله کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری IFCTU از زندان و شکنجه گاه مخوف رژیم آزاد شدند. دادگاه تفتیش عقاید رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی این فعالین کارگری را به زندان و تبعید طولانی محکوم کرد و اکنون در اثر مبارزه پیگیر و جسورانه کارگران ایران و حمایت های بین المللی مجبور به عقب نشینی شده و احکام صادره از جانب بی دادگاه رژیم رسماً لغو شد.

لغو این احکام غیر انسانی، دستاورد ارزشمندی برای جنبش کارگری ایران، اتحادیه های کارگری، خانواده های مبارز آنان، وکلا و همه فعالین و دلسوزانی است که با مبارزه و تلاش مستمر خود رژیم را وادار به عقب نشینی کرده و آزادی کامل این رهبران کارگری را از زندان و سیاه چال های رژیم تامین کردند.

مبارزه پیگیر جنبش کارگران ایران، از جمله حرکت جسورانه کارگران شرکت واحد، نساجی سندانج و سایر بخش های کارگری در سراسر ایران و حمایت های بین المللی، توازن قوایی را به رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی تحمیل کرد تا اجباراً کارگران زندان شده را آزاد کند و احکام صادره علیه این پیشروان کارگری را رسماً پس بگیرد و لغو کند. شرایط مذکور تنها با پیشروی جنبش کارگری و قدرت مبارزه دلیرانه آن و تلاش جسورانه رهبران و پیشروان کارگری میسر شده است و نه چیز دیگر. تنها با تداوم تلاشی سرسخت با اتکا به نیروی آگاهی و مبارزه مستقیم خود طبقه کارگر با افق سوسیالیستی است که خواست ها و مطالبات آن و ایجاد تشکل های مستقل کارگری و آزادی منصور اسانلو نیز متحقق خواهد شد. ضرورت گسترش این مبارزه سراسری در شرایطی که مجیزگویان و مبلغان استراتژی آمریکا خواب های دیگری را برای کارگران و مردم آزادیخواه ایران در سر دارند، بیش از هر زمان مسجل است.

زنده باد اتحاد و همبستگی جهانی کارگران! زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!

کمیته خارج کشور حزب کمونیست ایران ۷ ماه مه ۲۰۰۶

آمریکا است. روسیه با قدرت نظامی و هسته‌ای که دارد بعد از پایان جنگ سرد نیز هنوز در معادلات بین‌المللی و منطقه‌ای غیر قابل حذف است.

طرح "خاورمیانه بزرگ" آمریکا که ایران را نیز شامل می‌شود و قرار است با پشتوانه سرمایه کشورهای ثروتمند خلیج، تکنولوژی برتر آمریکایی و اسرائیلی و نیروی کار ارزان کشورهای منطقه به اجرا در آید، چیزی نیست جز ادغام هر چه بیشتر اقتصاد خاورمیانه در سیستم نئولیبرالی اقتصاد جهانی مطابق نقشه و الگوی آمریکا. آمریکا برای اجرا و پیشبرد طرح‌هایش لازم دارد که قدرت‌های سرکش منطقه‌ای را خنثی کند و با این استراتژی موقعیت خود را در مقابل بلوک‌های امپریالیستی رقیب تقویت کند. آمریکا در راستای همین استراتژی از جمهوری اسلامی می‌خواهد که فعالیت‌های مربوط به غنی‌سازی اورانیوم را متوقف کند، با قطع حمایت از حماس و حزب الله در لبنان، از کارشکنی در پیرویه صلح فلسطین و اسرائیل دست بردارد و در عراق نیز هماهنگ‌تر از گذشته با آمریکا همکاری کند.

جمهوری اسلامی خود را در محاصره قدرت‌هایی چون روسیه، هند، پاکستان، اسرائیل و پایگاه‌های ناتو در ترکیه می‌بیند که همگی دارای سلاح هسته‌ای هستند. اضافه بر اینها هم اکنون حدود ۲۰۰ هزار سرباز آمریکایی و نیروهای ائتلاف در خاک عراق، افغانستان و خلیج فارس مستقر هستند. آمریکا در کشورهای آسیای میانه نیز پایگاه نظامی دارد، علاوه بر اینها ۵ ناو شناور جنگی در آب‌های منطقه که به پیشرفته‌ترین سلاح‌ها مجهز هستند حضور نظامی آمریکا در منطقه را تکمیل می‌کنند. در دل این اوضاع رژیم جمهوری اسلامی که زمانی برای تداوم حیات خود حتی در مقابل حملات خارج و گرفتن سهم خود در منازعات منطقه‌ای اساساً به توهم توده‌های مردم متکی بود، اکنون که بر دریایی از نفرت و انزجار عمومی به حاکمیت خود ادامه می‌دهد برای بقای خود و تبدیل شدن به یک قدرت منطقه‌ای به حربه

تولید سلاح اتمی متوسل شده است. جمهوری اسلامی می‌خواهد نه تنها در عراق بلکه در منازعه بر سر سرنوشت خاورمیانه بعنوان یکطرف معامله برایش حساب باز شود. عواقب و پیامدهای لشکرکشی آمریکا به عراق و اشغال این کشور، به قدرت رسیدن حماس در فلسطین و تداوم حضور حزب الله در لبنان جمهوری اسلامی را در پیگیری این استراتژی مصرتر ساخته است.

بنابراین نه وحشت پراکنی آمریکا از دستیابی قریب الوقوع جمهوری اسلامی به سلاح اتمی را باید جدی گرفت و نه ادعای صلح آمیز بودن برنامه‌های اتمی جمهوری اسلامی را باید باور داشت. جنجالی که بر سر پرونده اتمی ایران برپا شده است، بازتاب نزاع و کشمکش دو استراتژی است.

اما هیچ تضاد آشتی‌ناپذیری این دو استراتژی را در مقابل هم قرار نداده است. نه استراتژی آمریکا ربطی به دمکراسی دارد و نه اهداف جمهوری اسلامی ذره‌ای از منافع مردم ایران را نمایندگی می‌کند، نه اهداف آمریکا ربطی به مبارزه علیه رژیم‌های دیکتاتور و خودکامه دارد و نه استراتژی رژیم اسلامی مضمون ضدامپریالیستی حتی از نوع ارتجاعی دارد. این استراتژی‌ها هر دو ارتجاعی و ضدانسانی هستند. علیرغم همه جنجال‌ها هنوز احتمال اینکه این دو استراتژی در همزیستی با هم پیش بروند، وجود دارد.

آمریکا به تجربه هم در افغانستان و نیز در عراق نشان داده است که می‌تواند منافع خود را در همکاری و هماهنگی با جریانات ارتجاعی اسلامی پیش ببرد. نباید از یاد ببریم که آمریکا در افغانستان و عراق دو حکومت ارتجاعی اسلامی با قانون اساسی مشابه جمهوری اسلامی ایران را سر کار آورده است و وعده‌های دمکراسی خواهانه‌اش همه پوچ از آب درآمده‌اند.

نیروهای آمریکا بسیار وخیم تر از آن می‌بود که اکنون هست. در اوج بحران کنونی آمادگی آمریکا برای مذاکره مستقیم با جمهوری اسلامی بر سر اوضاع عراق امتیازی است به رژیم اسلامی. این فاکت‌ها نشان می‌دهد که هنوز امکان سازش بین دو طرف منازعه وجود دارد.

دولت‌های اروپایی در این بحران بر روی اختلافات درون حاکمیت جمهوری اسلامی سرمایه‌گذاری کرده‌اند و از همین رو تشدید فشار بر دولت احمدی‌نژاد را مثبت ارزیابی می‌کنند. در شرایط فعلی هر چند چین و روسیه به دلیل منافع اقتصادی که دارند به سادگی به محاصره اقتصادی ایران تن نخواهند داد، اما محاصره اقتصادی ایران محتمل بنظر می‌رسد. با اینکه احتمال حمله نظامی به ایران همچنان ضعیف است اما نباید احتمال وقوع آن را در روند آتی رویدادها نادیده گرفت. چون گذشته از اینکه میلیتاریسم و جنگ طلبی همواره بخشی از ماهیت سیاست‌های امپریالیستی بوده است، در مورد بحران اخیر هم اقدام نظامی هیچگاه از لیست گزینه‌های گردانندگان سیاست خارجی آمریکا حذف نشده است. از طرف دیگر دولت احمدی‌نژاد هم با توجه به بی‌پایگی اجتماعی‌اش این احتمال را که با مواضع و سیاست‌های ماجراجویانه‌اش جامعه ایران را

به لبه پرتگاه ببرد باقی گذاشته است. اگر آمریکا به اقدام نظامی علیه جمهوری اسلامی روی آورد، این اقدام از نوعی لشکرکشی به عراق و اشغال این کشور نخواهد بود. اقدام نظامی اگر صورت بگیرد اساساً درهم کوبیدن تاسیسات اتمی و بنیه دفاعی رژیم توسط حملات هوایی را مد نظر خواهد داشت. این حملات نه تنها حاکمیت جمهوری اسلامی را تضعیف نخواهد کرد، بلکه به رژیم امکان می‌دهد تا با دامن زدن و بسیج ناسیونالیسم و عظمت طلب ایرانی افکار عمومی را به انحراف بکشاند و با دست بازتری به سرکوب اعتراضات کارگری و توده‌های پیرا در چنین شرایط وظیفه نیروهای سوسیالیست و آزادیخواه باید بر محور افشای ماهیت امپریالیستی و ارتجاعی اهداف و سیاست‌های آمریکا، تلاش برای گسترش مبارزات کارگری و توده‌ای علیه جمهوری اسلامی و سازمانیابی جنبش‌های اجتماعی دور زند. باید تلاش کرد که کارگران و مردم آزادیخواه ایران با آگاهی به ماهیت ارتجاعی سیاست‌های امپریالیست آمریکا و گسترش مبارزه علیه رژیم سرمایه جمهوری اسلامی عملاً در جبهه جهانی جنبش ضد جنگ قرار گیرند.

۴ مه ۲۰۰۶

۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۵

صلاح مازوجی

جهان امروز

نشریه سیاسی
حزب کمونیست ایران

سردبیر:

هلمت احمدیان

۱۵ روز یکبار منتشر می‌شود.

اگر مایلید جهان امروز را از طریق پست الکترونیکی دریافت دارید، آدرس خود را برای ما ارسال دارید.

ha@cpiran.org

شماره حساب جهان امروز

S-E Banken F-S
53682990054

– «جهان امروز» تنها مطالبی را که صرفاً برای این نشریه ارسال شده باشد چاپ می‌کند.
– استفاده از مطالب جهان امروز، با ذکر ماخذ آزاد است.
– مسئولیت مطالب «جهان امروز» با نویسندگان آن است و تنها مطالبی که با نام «جهان امروز» امضا شده باشند، موضع رسمی نشریه است.
– جهان امروز در ویرایش و کوتاه کردن مطالب رسیده آزاد است. این امر قبل از چاپ به اطلاع نویسنده می‌رسد.
– مطالب «جهان امروز» با برنامه واژه نگار تایپ می‌شود و حداکثر سقف مطالب ارسال سه صفحه ۴۴ با سایز ۱۶ می‌باشد.

بهرام رحمانی

مبارزه کارگران ایران و اول ماه مه

رقص و پایکوبی پرداختند و در مورد مسایل اقتصادی، سیاسی و اجتماعی خود به بحث و گفتگو نشستند. چندین باندول نیز در محل تجمع، برافراشته بودند که بر روی آنها حق تشکل و اعتصاب برای کارگران نوشته شده بود. حضور کارگران در این گردهمایی برای سازماندهی روز جهانی کارگر نیز بسیار موثر بوده است.

مراسم روز جهانی کارگر در شهر سقز، در محل شرکت تعاونی خبازان این شهر، با شرکت کارگران و خانواده‌هایشان برگزار شد. هنگامی که مجری برنامه «جلال حسینی» از فعالین جنبش کارگری کردستان و ایران و یکی از دستگیرشدگان اول ماه ۸۳ سقز، مراسم را آغاز کرد، نیروی انتظامی در محل حاضر و از او خواستند که مراسم را متوقف کند و از کارگران بخواهد تا متفرق شوند. اما جلال حسینی خطاب به نیروهای سرکوبگر رژیم، گفت: «امروز روز ماست، ما می‌خواهیم مراسم مستقل خود را برگزار کنیم و هیچ‌کس نمی‌تواند مانع ما شود.» هنگامی که نیروهای انتظامی جرات برهم زدن این تجمع را نداشتند، محل مراسم را به محاصره خود درآوردند تا از پیوستن تعداد بیشتری کارگر و مردم آزادی‌خواه و حق‌طلب به این مراسم جلوگیری کنند. محمود صالحی، از فعالین جنبش کارگری کردستان و ایران و سخنگوی «کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری» و یکی دیگر از دستگیرشدگان اول ماه ۸۳ سقز، بعد از سخنرانی به مناسبت روز جهانی کارگر، قطعنامه اول ماه مه را قرائت کرد.

کارگران شرکت واحد نیز مراسم اول ماه مه خود را در مقابل اداره مرکزی شرکت واحد برگزار کردند. در این تجمع تعدادی از کارگران واحدهای دیگر و دانشجویان نیز حضور داشتند. شعارهای تجمع‌کنندگان از جمله: «اسانلو آزاد باید گردد»، «دانشجو، کارگر، اتحاد اتحاد»، «اعتصاب حق مسلم ماست»، «قراداد موقت ملغی باید گردد»، «اعتصاب اعتصاب حق مسلم ماست»، «سندیکی مستقل حق مسلم ماست»، «تشکل حق مسلم ماست»، «نیروی انتظامی، خجالت خجالت» و... بودند. سرانجام در دقایق

با حمله پلیس و با ایجاد راه‌بندان توسط نیروهای یگان ویژه مواجه شدند و به راهپیمایی خود پایان دادند. خبرگزاری‌ها که برای پوشش خبری فعالیت‌های اتمی جمهوری اسلامی در تهران به سر می‌برند با تظاهرات عظیم صدها هزار نفری کارگران مواجه شدند و این مراسم را نیز پوشش خبری خود قرار دادند.

مراسم روز جهانی کارگر در سنندج، علاوه بر پیشرو و رادیکال بودن، بسیار متفاوت از شهرهای دیگر بود. اعضای کمیته برگزاری روز جهانی کارگر در شهر سنندج ۷۳ نفر بودند که اسامی خود را نیز طی اطلاعیه‌ای اعلام کرده‌اند. ویژگی دیگر آن مضمون یکی از بندهای قطعنامه اول ماه مه است که یک جواب مشخص سیاسی و اجتماعی روز را می‌دهد. قطعنامه کارگران سنندج، ۱۹ بند دارد که در بند ۱۷ آن چنین آمده است: «ما جنگ‌افروزی و تحریم اقتصادی که زمینه استثمار و سرکوب هر چه بیشتر طبقه کارگر را مهیا می‌سازد را محکوم می‌کنیم و خواهان دنیای عاری از جنگ هستیم.» بدین ترتیب، اگر برگزارکنندگان این مراسم در گام‌های بعدی خود، تشکل ضدسرمایه‌داری خود را به وجود آورند تاثیر به سزایی در افکار عمومی و اتحاد و همبستگی جنبش سراسری کارگران ایران خواهند گذاشت.

یکی دیگر از مراسم‌های مهم و رادیکال اول ماه مه امسال، گردهمایی بیش از ۲۰۰۰ کارگر در منطقه خور در جاده کرج - چالوس است. این تجمع روز جمعه ۸ اردیبهشت ۱۳۸۵، به دعوت فعالان کارگری در گروه‌های کوهنوردی شرکت‌های سایپا، ایران خودرو، پارس خودرو و چند کارخانه دیگر تهران سازماندهی شده بود. کارگران در این مراسم که با خانواده‌هایشان شرکت کرده بودند، به

عقب‌نشینی وادار کردند، یادآور شدند. کارگران مشهدی، که اخراج شده بودند، خواستار بازگشت به کار بودند. کارگران بوشهری، که بیش‌ترین نقش را در به هم زدن مراسم خانه کارگر ایفا کردند، با یک طبل بزرگ هر لحظه که مجری شعار می‌داد، آنچنان سر و صدا راه می‌انداختند که صادقی فریاد می‌زد و درخواست می‌نمود که صدای طبل را قطع کنند. کارگران با سر دادن شعارهایی نظیر «تشکل، اعتصاب حق مسلم ماست»، «مرگ بر این زندگی، مایه شرمندگی»، «قرارداد موقت کار ملغی باید گردد»، «نظام برده‌داری ملغی باید گردد»، «مجلس قانون‌گذار سر به سر ما نذار»، «کارگران اتحاد اتحاد»، «کارگر زندانی آزاد باید گردد»، «وزیر بی‌لیاقت استعفا استعفا»، و... همواره سخنرانی محبوب، ربیعی و صادقی را قطع می‌کردند. شعارهایی مانند «انرژی اتمی حق مسلم ماست»، «وای حسین کشته شد» و ... که مجریان خانه کارگر می‌دادند در میان شعارهای کارگران گم می‌شد. شدت شعار دادن‌های کارگران به حدی طنین‌انداز بود که اجازه خواندن قطعنامه خانه کارگر را به صادقی ندادند. حتی تعدادی از کارگران برای قطع سخنان ربیعی خود را به جایگاه رساندند و از سخنرانی ربیعی و صادقی جلوگیری به عمل آوردند. سرانجام گردانندگان خانه کارگر، ختم مراسم را اعلام کردند، اما کارگران صف مستقلی را تشکیل دادند و حدود هزاران کارگر به راهپیمایی خود ادامه دادند که در نیمه راه با هجوم لباس شخصی‌ها، موتورسواران یگان ویژه و پلیس روبرو شدند. اما کارگران در مقابل این هجوم وحشیانه نیروهای سرکوبگر دست به مقاومت زدند و کارگرانی را که پلیس دستگیر کرده بود، آزاد ساختند. کارگران در میدان فلسطین،

اول ماه مه امسال در ایران، در حالی برگزار شد که جبهه امپریالیستی جنگ‌طلبان از جمهوری اسلامی تا آمریکا، مردم این کشور را بیش از پیش نگران ساخته است. زمزمه احتمال محاصره اقتصادی و حمله نظامی به ایران، به طور مداوم از رسانه‌های بین‌المللی سرمایه‌داری شنیده می‌شود. اگر چنین واقعی رخ بدهد بیش‌ترین ضرر را طبقه کارگر و مردم محروم و آزادی‌خواه، چه به لحاظ اقتصادی و چه به لحاظ سیاسی خواهند دید. از این‌رو باید صریحاً با احتمال محاصره اقتصادی و حمله نظامی به ایران مخالفت کرد و بر سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی با یک انقلاب اجتماعی تاکید نمود.

روز دوشنبه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۵، خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار تلاش کردند به بهانه اول ماه مه کارگران را به جلو سفارت سابق آمریکا در خیابان طالقانی بکشاند و به زعم خود کارگران را پشت سیاست‌های غیرانسانی رژیم بسیج کنند. اما کارگران همان‌طور که مراسم اول ماه سال گذشته خانه کارگر در استادبوم آزادی را بر هم زدند و سخنرانی هاشمی رفسنجانی را به عنوان کاندید ریاست جمهوری لغو نمودند، امسال نیز ترفندهای سردمداران خانه کارگر را در هم شکستند. کارگران شهرهای مختلف که برای شرکت در مراسم جهانی روز کارگر به تهران آمده بودند، علاوه بر طرح مطالبات واقعی خود و سر دادن شعارهای رادیکال، ابتکارات جالبی از خود نشان دادند. برای مثال کارگران قزوینی با پلاکاردهایی که روی آن چند قرص نان بربری چسبانده بودند خواستار پرداخت حقوق معوقه خود شدند. کارگران قم، شعار «فرانسه را نگاه کن، فکری به حال ما کن»، اعتصاب عظیم کارگران و دانشجویان و جوانان فرانسه را که دولت را به

مبارزه کارگران ایران

و اول ماه مه

پایانی این تجمع، نیروی انتظامی و یگان‌های ویژه به تجمع‌کنندگان هجوم بردند و پنج نفر را دستگیر کردند.

زنان کارگر و آزادی‌خواه نیز برای اولین بار در روز جهانی کارگر، با حمایت و پشتیبانی تشکل‌های کارگری مستقل، در شمال غربی میدان آزادی قسمت ترمینال اتوبوس‌های شرکت واحد، طبق هماهنگی از پیش تعیین‌شده تجمع کردند و روز جهانی کارگر را گرامی داشتند. در این مراسم شعاریی از قبیل «کارگر زندانی آزاد باید گردد»، «قوانین ضدکارگری ملغی باید گردد»، «کارگر، معلم، پرستار، دانشجو، اتحاد اتحاد» و... سر داده شد.

بمناسبت روز جهانی کارگر، تئاتر «عباس آقا کارگر ایران ناسیونال»، در شهرهای تهران، تبریز و اراک، توسط کارگران و دانشجویان به نمایش درآمد.

وضعیت کارگران ایران، در مقدمه قطعنامه مراسم اول ماه «کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری»، چنین تشریح شده است: «مراسم اول ماه مه و یاد جان‌باختگان مبارزه با سرمایه‌داری را در اوضاع و احوالی برگزار می‌کنیم که جایگزینی قراردادی و پیمانی به جای کارگران رسمی عدم امنیت شغلی ما را شدت بخشیده است، به علت پایین بودن سطح دستمزدها و ادار به اضافه‌کاری و چند شغل بودن شده‌ایم. اخراج کارگران را هر روزه مشاهده می‌کنیم. فقر و بیکاری گریبانمان را گرفته است. فحشا و ستم بر زنان و کودکان افزایش یافته است. کارگران در معرض اخراج و یا روانه زندان می‌شوند... خلاصه این که تمام درد و رنج‌های ناشی از نظام سرمایه‌داری و وسعت بی‌سابقه‌ای یافته است... کارگران برای از میان برداشتن نظام سرمایه‌داری متشکل شویم. ما رهایی طبقه کارگر را در گرو الغای این نظام می‌دانیم و کارگران را به مبارزه برای تحقق این هدف فرامی‌خوانیم...»

قطعنامه «کمیته پیگیری ایجاد

تشکل‌های آزاد کارگری»، در مقایسه با قطعنامه سال گذشته‌اش نسبتاً رادیکال است. در این میان لیبرالترین قطعنامه توسط «هیات موسسان سندیکاهای کارگری» صادر شده است که هم‌چنان در ادامه توهم‌پراکنی سندیکالیست‌ها نسبت به قوانین کار و ارگان‌های رژیم و سازمان جهانی کار و غیره است.

یکی دیگر از دستاوردهای حرکت‌های اول ماه، لغو احکام دستگیرشدگان اول ماه ۱۳۸۳ سقز است. به دنبال حمله نیروی انتظامی به تجمع کارگران سقز در اول ماه مه ۱۳۸۳، و دستگیری و زندانی کردن هفت نفر از فعالین و سازمان‌دهندگان و سخنرانان این حرکت بود که با مقاومت دستگیرشدگان و پیگیری خانواده آن‌ها و مبارزه کارگران کردستان و ایران و حمایت و پشتیبانی در سطح بین‌المللی از دستگیرشدگان، جنبش کارگری ایران، دوره جدیدی از مبارزه طبقاتی خود را آغاز کرد. دستگیرشدگان سقز، نه تنها مرعوب تهدیدهای رژیم نشدند، بلکه مبارزه طبقاتی خود را تشدید هم کردند. همه مبارزات داخل و خارج کشور، به ویژه مقاومت خود دستگیرشدگان و کمیته دفاع از آن‌ها سبب شد که دادگاه تجدیدنظر شعبه ۷ استان، حکم صادره قبلی را لغو نماید و آن را به وکلای دستگیرشدگان اعلام کند.

است که در طول بیش از دو سال گذشته همواره از حقوق انسانی و سیاسی دستگیرشدگان سقز دفاع کردند و خواهان لغو احکام غیرانسانی شدند. اساساً کارگران ایران در سال‌های اخیر و به ویژه از ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۵، حضور فعالی در صحنه مبارزه علیه سرمایه داشتند. کارگران در اشکال مختلف و متنوعی مانند تحصن، اعتصاب، تجمع اعتراضی، راهپیمایی و مسدود کردن

اتوبان‌ها و جاده‌های اصلی شهرها، برای تحمیل مطالباتشان به سرمایه‌داران و رژیم حامی سرمایه استفاده می‌کنند. یا در مواردی به نوشتن نامه و جمع‌آوری تومار و ارسال آن به مسئولین اقدام می‌کنند. یا این که دست به شکایت می‌زنند. حکیمی، مدیر کل سیاسی-انتظامی استانداری یزد، اقرار کرده است: «بیش از دو هزار اعتراض و تجمع کارگری در سه ماهه اول سال جاری داشته‌ایم...» (خبرگزاری کار ایران، ایلنا، شهریور ۸۴) این در

شرایطی است که نود درصد رسانه‌های ایران، اخبار و گزارشات مبارزه کارگران را منعکس نمی‌کنند. تنها یکی دو نشریه و خبرگزاری، آن هم در برخی مواقع اخبار کارگری را عمدتاً از زبان نمایندگان خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار رژیم، انعکاس می‌دهند. از اعتراضات مهم کارگران در سال گذشته می‌توان به اعتصاب دو ماهه کارگران نساجی سنندج، اعتصاب کارگران نساجی اصفهان، اعتراض کارگران لاستیک بارز، اعتصاب و

محسن حکیمی، جلال حسینی، محمود صالحی، محمد عبدی‌پور و برهان دیوارگر در ارتباط با تدارک برگزاری اول ماه مه، مدتی به زندان افتادند و پس از آن تحت پیگرد دستگاه قضایی جمهوری اسلامی قرار گرفتند، بین ۲ تا ۵ سال زندان محکوم و دو نفر دیگر نیز تبرئه شده بودند. این یک دستاورد بسیار مهم برای کارگران، نویسندگان، زنان، دانشجویان، برخی از رسانه‌های گروهی خارج کشور، و سازمان‌ها و احزاب چپ و کمونیست

اعتراض پرستاران، اعتراض معلمان و به ویژه اعتصاب با شکوه کارگران شرکت واحد، اشاره کرد.

مبارزه کارگران عمدتاً برای گرفتن دستمزدهای معوقه، جلوگیری از بستن کارخانه‌ها و اخراج‌سازی‌ها، لغو قراردادهای موقت، عدم امنیت شغلی، طبقه‌بندی مشاغل، آزادی تشکل و.. سازمان‌دهی و برگزار شده است.

برنامه‌های تعدیل اقتصادی و خصوصی‌سازی‌ها و اجرای توصیه‌های صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی که از دوران ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی آغاز شده است، هم‌چنان ادامه دارد. تعدیل نیرو در کارخانه‌ها، بازخرید کردن، اخراج، عدم تمدید قراردادهای کارگران قراردادی، افزایش ساعات کار، کاهش مزایای رفاهی، سانسور و اختناق و زندان روش‌هایی است که کارفرمایان و رژیم به عنوان بزرگترین کارفرما، به کارگران تحمیل کرده است.

مبارزه کارگران شرکت واحد تهران و حومه، یکی از مهم‌ترین مبارزات جنبش کارگری ایران در دوره اخیر است. مبارزه و اعتصاب کارگران شرکت واحد تهران، به حدی سرمایه‌داران و رژیم حامی سرمایه را به وحشت انداخت که نیروهای سرکوبگرش به طور بی‌سابقه‌ای به رهبران سندیکای شرکت واحد و اعتصاب کارگران این شرکت هجوم آوردند و در طول کمتر از سه روز بیش از ۱۲۰۰ نفر را دستگیر و زندانی کردند. چنین اقدام جانپایانه حتی در دهه‌های اخیر در هیچ‌کدام از کشورهای دیکتاتوری نیز به وقوع نپیوسته است که در یک اعتصاب، ۱۲۰۰ کارگر را یک جا دستگیر و زندانی کنند. یا این که آقای منصور اسانلو دبیرکل سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران را بدون هیچ دلیلی هم‌چنان در زندان نگاه دارند. این حرکت وحشیانه جمهوری، قبل از هر چیز وحشت سردمداران این رژیم را به نمایش می‌گذارد و از سوی دیگر قدرت اعتصاب و اتحاد کارگران را. در این جا قصد پرداختن به همه نقاط ضعف و قوت این حرکت نداریم، اما این اعتصاب و اعتراض کارگران شرکت واحد، این واقعیت را

در میدان عمل مبارزه طبقاتی

قطعنامه مراسم اول ماه مه، روز جهانی کارگر در سندج

مراسم اول ماه مه و یاد جانباختگان مبارزه با سرمایه‌داری را در اوضاع و احوالی برگزار می‌کنیم که جایگزینی کارگران قراردادی و پیمانی به جای کارگران رسمی، عدم امنیت شغلی ما را شدت بخشیده است. به علت پایین بودن سطح دستمزدها، وادرا به اضافه کاری و چند شغل بودن شده‌ایم. اخراج کارگران را هر روزه مشاهده می‌کنیم. فقر و بیکاری گریبانمان را گرفته است. فحشا و ستم بر زنان و کودکان افزایش یافته است. کارگران معترض اخراج و یا روانه زندان می‌شوند... خلاصه اینکه تمام درد و رنج‌های ناشی از نظام سرمایه داری وسعت بی سابقه ای یافته است. تمامی این شرایط غیرانسانی در سایر کشورهای سرمایه داری نیز رواج و شدت گرفته است. مبارزات اخیر کارگران فرانسوی علیه سرمایه و حکومت سرمایه داری فرانسه که به امنیت شغلی کارگران هجوم آورده‌اند و به موازات اعتصاب، اخراج و دستگیری کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران نشان داد که آسمان سرمایه داری همه جا به یک رنگ است.

همچنین اول ماه مه فرصت دیگری است تا ضمن همبستگی با همه کارگران جهان اعلام کنیم که اگر همه تولیدات حاصل رنج و دست ماست، چرا نباید از بهره‌مندترین انسان‌ها باشیم؟ کارگران!

اتحاد و همبستگی و دخالتگری سراسری امری می‌بهرم و ضروری است. برای از میان برداشتن نظام سرمایه داری متشکل شویم. ما رهایی طبقه کارگر را در گرو الغای این نظام می‌دانیم و کارگران را به مبارزه برای تحقق این هدف فرامی‌خوانیم درعین حال ما تحقق این هدف را مستلزم پیشروی در عرصه مطالبات جاری کارگران می‌دانیم و این مطالبات را به شرح زیر اعلام می‌داریم.

- ۱- دولت جمهوری اسلامی موظف است برگزاری علنی، آزادانه و بدون مجوز روز اول ماه مه را به رسمیت بشناسد و امنیت فعالان کارگری را برای برگزاری این روز تضمین کند.
- ۲- قراردادهای موقت کار تعرض به پایه‌ای‌ترین حقوق کارگران و به شدت ضد انسانیت، این ماده باید فوراً و کلیه قراردادهای موقت و سفید امضا به استخدام رسمی همراه با بیمه و مزایا تبدیل شود.
- ۳- دستمزد معوقه کارگران همراه با خسارات آن باید یک جا و فوری پرداخت گردد.
- ۴- دستمزد کارگران به نسبت تورم افزایش یافته و کفاف کامل زندگی انسانی و مرفه یک خانواده ۵ نفره را بدهد، تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین افزایش دستمزد نمایندگان واقعی کارگران و منتخب مجامع عمومی آنهاست.
- ۵- تعدیل نیرو و اخراج کارگران به هر بهانه‌ای محکوم و کارگران اخراجی باید فوراً به محل کار خود بازگردانده شوند.
- ۶- پرداخت بیمه بیکاری کافی برای کلیه افراد بالای ۱۸ سال.
- ۷- قانون کار باید به نیرو تشکل‌های کارگری و توسط نمایندگان منتخب کارگران تعیین و تدوین گردد.
- ۸- ما خواهان کاهش شدت کار و کاهش ساعات کار و افزایش ضریب ایمنی کار در محیط‌های کار و دو روز تعطیلی متوالی در هفته هستیم.
- ۹- اعتراض و اعتصاب حق ماست. ما حق خود می‌دانیم در مقابل پایمال شدن حقوق صنفی و اجتماعی خود دست به اعتصاب بزینم و حقوق و مزایای دوران اعتصاب باید پرداخت گردد.
- ۱۰- آزادی بی قید و شرط تشکل، عقیده، بیان و مطبوعات حق همه ماست. کارگران باید بتوانند تشکل‌های آزاد کارگری و سراسری خود را تشکیل دهند.
- ۱۱- برپایی مجامع عمومی کارگری در ساعات و محیط کار باید به رسمیت شناخته شود.
- ۱۲- تعقیب، آزار و دستگیری فعالین کارگری و مدافعین حقوق و آزادی‌های مدنی و اجتماعی به هر بهانه‌ای محکوم است.
- ۱۳- کار کودکان ممنوع و جرم تلقی شود. برخورداری کودکان از محیطی امن و سرشار از شادی و نشاط و امکانات آموزشی، بهداشتی و رفاهی حق کودکان است.
- ۱۴- ما از مبارزه سایر بخش‌های کارگری همچون معلمان و پرستاران و نیز جنبش‌های زنان و دانشجویان علیه استثمار و بردگی حمایت می‌کنیم.
- ۱۵- ما خواهان برابری کامل حقوق زن و مرد و لغو آپارتاید جنسی و تمام قوانین ضد زن هستیم.
- ۱۶- ما هرگونه اخراج و استثمار کارگران را تحت نام کارگران مهاجر و خارجی محکوم می‌کنیم.
- ۱۷- ما جنگ افروزی و تحریم اقتصادی که زمینه استثمار و سرکوب هر چه بیشتر طبقه کارگر را مهیا می‌سازد را محکوم می‌کنیم و خواهان دنیای عاری از جنگ هستیم.
- ۱۸- ما دستگیری و محاکمه فعالان کارگری سقر را محکوم می‌کنیم و خواهان لغو احکام صادره علیه آنان هستیم.
- ۱۹- منصور اسانلو عضو هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد باید فوری و بی قید و شرط آزاد شود. سندیکای شرکت واحد به رسمیت شناخته شده و خواسته‌هایش به اجرا در آید.

⇒ در مقابل همه گرایش‌های دورن طبقه کارگر و مدافعین جنبش کارگری قرار داد که: از یک سو تشکل کارگری باید به نیروی خود کارگران و بدون دریافت مجوز قانونی تشکیل شود و موجودیت خود را به دولت بقبولاند. و از سوی دیگر موضع قاطع و صریحی علیه سیستم سرمایه‌داری داشته باشد.

مسئله احتمال محاصره اقتصادی ایران و حمله نظامی به این کشور بیش از هر زمان دیگری قوت یافته و نگران‌کننده است. در این مورد جا دارد که تشکل‌های موجود کارگران ایران، در سخنرانی‌ها، اطلاعیه‌ها و قطعنامه‌های خود مانند کارگران سندج، مخالفت خود را با احتمال محاصره اقتصادی و حمله نظامی به ایران، که در صورت عملی شدن بیش‌ترین آسیب‌ها را به اکثریت جامعه و به ویژه مزدبگیران خواهد رساند، اعلام کنند.

بدین ترتیب طبقه کارگر ایران در سال‌های اخیر، با تحمل همه فشارهای اقتصادی و اختناق سیاسی، با برگزاری مراسم‌های اول ماه مه، میزگردهای کارگری، سمینارها و سخنرانی‌ها کارگری، صدور قطعنامه‌ها و مقالات کارگری، تهیه تومار برای رفع موانع در راه ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری ضد سرمایه‌داری، انتشار کتاب و نشریات کارگری، تاسیس ویلاگها و سایت‌های اینترنتی، مصاحبه با رادیوهای فارسی زبان خارج کشور، سخنرانی در جلسات پالتاکی و غیره، در تلاش دایمی برای رسیدن به مطالبات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی خود و در راس همه حق آزادی تشکل، تجمع و اعتصاب و آزادی بیان در جامعه بسر می‌برند. بنابراین جنبش کارگری ایران، هم اکنون بیش از هر زمان دیگری از تاریخ این کشور، در مقابل سرمایه و رژیم حامی سرمایه صف‌آرایی طبقاتی کرده و تلاش‌های گسترده‌ای را برای تشکلیابی و پیشروی خود آغاز کرده است. با تبریک مجدد اول ماه مه و به امید برداشتن گام‌های موثر در جهت انقلاب کارگری سوسیالیستی!

گزارشی از شرکت تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران

در آکسیون‌های اول ماه مه

اتحادیه‌های کارگری بر اتحاد و همبستگی جهانی کارگران تاکید کرده و مطالبات جنبش کارگری مبنی بر افزایش دستمزدها و مبارزه علیه تورم و بیکاری را طرح کرده و دولت آلمان را برای پیشبرد این مطالبات مورد بازخواست قرار داده و بر ضرورت شرکت گسترده زنان کارگر در این مبارزه جهانی تاکید نمودند.

اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران با برافراشتن شعارهای انقلابی و رادیکال و پخش وسیع اطلاعیه کمیته مرکزی به مناسبت اول ماه مه به زبان‌های انگلیسی، آلمانی، فارسی و کردی و همچنین پربا کردن غرفه تبلیغاتی، پخش سرود و اشعار انقلابی و گذاشتن میز کتاب به توزیع نشریات حزبی و بحث و گفتگو با علاقمندان پیرامون مواضع سیاسی حزب پرداختند.

استکلم

مراسم اول ماه مه به فراخوان تشکیلات حزب در استکلم در تاریخ ۲۸ آپریل با شرکت جمعی از اعضا و فعالین حزب و شماری از طرفداران جنبش کارگری و نمایندگان جریانات چپ سوئدی در سالن شیستا ترف برگزار گردید. سخنران این مراسم محمود قهرمانی عضو کمیته مرکزی حزب بود. رفیق محمود در سخنرانی خود از جمله در مورد شرایط زندگی کارگران ایران، مطالبات جنبش کارگری، اول ماه مه و ویژگی‌های آن صحبت نمود. پیام حزب چپ سوئد، حزب کمونیست سوئد (مارکسیست لنینیست) و حزب عدالت اجتماعی (سوسیالیست‌ها) توسط نمایندگان آنها خطاب به شرکت کنندگان این مراسم ارائه گردید. در این پیام‌ها جریانات چپ سوئد بر همبستگی طبقاتی و حمایت از خواسته‌های جنبش کارگری ایران و مبارزه علیه جنگ امپریالیستی تاکید کردند.

تظاهرات اول ماه مه در میدان بزرگ میدبوریرپلاتسن در مرکز شهر استکلم با شرکت هزاران نفر از کارگران، اعضا و فعالین احزاب و جریانات چپ و انقلابی و مردم آزادیخواه برگزار شد.

جمع زیادی از اعضا، فعالین و دوستداران کومه‌له و حزب کمونیست ایران با صف مستقل خود

تاکید کردند. رفقا اطلاعیه کمیته مرکزی حزب به مناسبت اول ماه مه را به زبانهای انگلیسی، آلمانی و فارسی در بین شرکت کنندگان توزیع کرده و با گذاشتن میز کتاب به پخش نشریات حزبی پرداختند.

کاسل

تظاهرات بزرگ اول ماه مه طبق سنت هر ساله به فراخوان اتحادیه سراسری کارگران آلمان و با شرکت بیش از ۱۵۰۰ نفر از کارگران، مردم آزادیخواه و فعالین جریانات چپ و انقلابی در مقابل دفتر مرکزی اتحادیه سراسری کارگران آلمان برگزار

شده و شرکت کنندگان با طرح خواسته‌ها و مطالبات کارگران از جمله افزایش دستمزدها و مبارزه علیه تورم و بیکاری بر اتحاد و همبستگی جهانی کارگران تاکید نمودند.

اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران در شهر کاسل با حمل شعارهای انقلابی در ابراز همبستگی جهانی کارگران و علیه جنگ امپریالیستی و رژیم جمهوری اسلامی در این همایش جهانی شرکت کرده و با بر پا کردن غرفه تبلیغات و پخش نشریات حزب و اطلاعیه کمیته مرکزی به مناسبت اول ماه مه به زبانهای انگلیسی، آلمانی، فارسی و کردی به بحث و گفتگو با علاقمندان مواضع کومه‌له و حزب کمونیست ایران و مسائل مختلف سیاسی پرداختند.

فرانکفورت

تجمع وسیع تظاهرات اول ماه مه در میدان بزرگ رومپلاتسن در مرکز شهر فرانکفورت با شرکت هزاران نفر از کارگران و مردم آزادیخواه و سازمانهای چپ و کمونیست به فراخوان اتحادیه سراسری کارگران آلمان برگزار شد. سخنرانان این تظاهرات از طرف

هنری این مراسم برنامه‌ای از جانب هنرمند ریوار معروف بود که مورد استقبال گرم حاضرین قرار گرفت.

تظاهرات کارگران در فنلاند به نسبت سالهای گذشته بسیار وسیعتر بود و در تظاهرات اول ماه مه اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران و کومه‌له در چند شهر فنلاند از جمله در هلسینکی و تورکو در صف گسترده اتحادیه‌های سراسری کارگران فنلاند شرکت نمودند. شعارهای حزب کمونیست در رابطه با اول ماه مه به زبانهای فارسی، انگلیس، فنلاندی و کردی بر روی پلاکاردها در صف تظاهرات توسط رفقا حمل شده و پیام کمیته مرکزی به زبان فنلاندی در شهر هلسینکی توسط نوذر نظری از کادرای حزب و در شهر تورکو توسط کایا کیسلینگ عضو مرکزیت حزب کمونیست فنلاند خوانده شد که مورد استقبال شرکت کنندگان قرار گرفت. اطلاعیه کمیته مرکزی حزب به زبانهای انگلیسی، فنلاندی و فارسی و کردی در طول راهپیمایی اول ماه مه توسط رفقای حزب وسیعا توزیع گردید.

هامبورگ

تظاهرات اول ماه مه در شهر هامبورگ به فراخوان اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری و احزاب و جریانات چپ و با شرکت هزاران نفر از کارگران و مردم آزادیخواه برگزار گردید.

اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران با برافراشتن شعارهای رادیکال و انقلابی از قبیل «زنده باد جنبش جهانی کارگران علیه نظام سرمایه‌داری»، «نه جنگ، نه فقر، نه آوارگی - زنده باد جهانی آزاد و برابر»، «تشکل مستقل حق مسلم کارگران است» و غیره در این تظاهرات شرکت کرده و بر ضرورت همبستگی و اتحاد جهانی کارگران و مطالبات کارگران ایران

حوزه‌های حزبی و فعالین تشکیلات خارج کشور همچون سالهای گذشته به مناسبت اول ماه مه در صف تظاهرات اتحادیه‌های رادیکال کارگری و احزاب و جریانات چپ با پرچم و شعارهای مستقل حزب کمونیست ایران در مورد همبستگی جهانی کارگران، تشکل مستقل کارگری برای کارگران ایران، اعتراض علیه جنگ امپریالیستی و... شرکت نموده و پیرامون این روز تاریخی و مهم برنامه تبلیغاتی در رادیوهای تشکیلات و در صفوف تظاهرات‌های اول ماه مه برآه انداختند، که در زیر مواردی که گزارش آنها رسیده است را ملاحظه می‌کنید.

فنلاند

مراسم اول ماه مه به فراخوان تشکیلات حزب کمونیست در فنلاند و انجمن برگزاری اول ماه مه که از جریانات چپ و کمونیست فنلاند تشکیل شده در تاریخ ۲۹ آپریل در شهر هلسینکی برگزار گردید. در این مراسم تعداد زیادی از مردم آزادیخواه و طرفداران جنبش کارگری، نمایندگان جریانات چپ و اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران شرکت نمودند. سوران زکی از اعضای حزب و یک از مسئولین انجمن برگزاری اول ماه مه به عنوان مجری برنامه، ضمن تبریک اول ماه مه، فهرست برنامه‌های این مراسم را به اطلاع شرکت کنندگان رساند. پیام انجمن برگزاری اول ماه مه توسط یوهاکوفانین ارائه گردید که ایشان در این پیام حمایت و همبستگی این تشکل را با کارگران ایران ابراز نمود. رحمان آهار از جانب کمیته تشکیلات حزب در فنلاند پیام کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران به مناسبت اول ماه مه را به اطلاع حضار رساند. در این مراسم پیام کمیته مرکزی حزب کمونیست فنلاند، سازمان زنان ۸ مارس، سازمان انقلابی کارگران ایران و اتحادیه کمونیست‌های عراق از جانب نمایندگان آنها به استحضار شرکت کنندگان رسید. بخش

فدائی خلق توسط مهرداد و پیام اتحادیه کمونیست‌های عراق توسط مهرداد خطاب به شرکت کنندگان ارائه گردید.

پیام انجمن کارگری جمال چراغ ویسی توسط حامد کریمی (شاطر حامید) به سمع حاضرین رسید و مورد استقبال قرار گرفت.

در پایان دو قطعه شعر از جانب هنرمند سرشناس استاد صلاح رشید به شرکت کنندگان در مراسم اول ماه مه تقدیم گردید.

استرالیا

تظاهرات اول ماه مه در سیدنی به فراخوان اتحادیه‌های سراسری کارگران و احزاب و سازمان‌های چپ و رادیکال روز یکشنبه ۷ ماه مه در «هاید پارک» با شرکت هزاران نفر از کارگران و مردم آزادیخواه برگزار گردید.

سخنران اصلی اول ماه مه در سیدنی «شارون بارو» سخنگوی اتحادیه سراسری کارگران ضمن افشا نمودن تعرض دولت حکم به دستاوردهای جنبش کارگری بر ضرورت اتحاد کارگران برای عقب راندن دولت تاکید نمود.

اعضا و فعالین کومه‌له و حزب کمونیست ایران با پرچم و شعار مستقل، فعالانه در این تظاهرات شرکت نموده و اطلاعیه کمیته مرکزی حزب به زبان انگلیسی را وسیعاً توزیع نمودند.

مراسم روز کارگر عصر همانروز از طرف حزب کمونیست استرالیا و با همکاری و شرکت احزاب چپ و کمونیست از کشورهای مختلف برگزار گردید. سیبرون از حزب کمونیست استرالیا و همچنین سخنرانان دیگر از جانب این احزاب ضمن تبریک اول ماه مه بر ضرورت مبارزه ای جهانی علیه جنگ و سرمایه تاکید کردند.

پیام حزب کمونیست ایران توسط پهلوان، زندانی سیاسی سابق و از فعالین قدیمی کومه‌له و حزب کمونیست ایران خطاب به شرکت کنندگان ارائه گردید. برنامه هنری بخش پایانی مراسم بود که مورد استقبال قرار گرفت.

رادیکال در این تظاهرات شرکت کرده و اطلاعیه کمیته مرکزی حزب به زبان‌های مختلف و همچنین فراخوان جمع آوری کمک مالی برای تلویزیون کومه‌له را در میان شرکت کنندگان توزیع کردند. همچنین اطلاعیه کمیته مرکزی حزب را از طریق رادیو «لورا» که بزبان فارسی در زوریخ برنامه دارد پخش نمودند.

نروژ

اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران در تظاهرات اول ماه مه در شهرهای کونگسوینگر، لیله هامر، اسلو، وردال و موس شرکت نموده و صدها نسخه اطلاعیه کمیته مرکزی حزب به مناسبت اول ماه مه را به زبان‌های فارسی و نروژی در صفوف تظاهرات کنندگان توزیع کردند.

در شهر کونگسوینگر ایران مروتی از جانب اتحادیه کارگران ال او در تظاهرات اول ماه مه سخنرانی کرده و دفاع از جنبش کارگری ایران را مطرح کرده و بر لزوم حمایت و همبستگی بین‌المللی در این رابطه تاکید نمود.

در شهر موس علی درویش از جانب انجمن همبستگی با کارگران ایران در نروژ از جمله سخنرانان اصلی تظاهرات اول ماه مه بود که صحبت‌هایش در دفاع از جنبش کارگری ایران مورد توجه حاضرین قرار گرفت.

کانادا

مراسم اول ماه مه در تاریخ ۲۹ آپریل به فراخوان کمیته برگزاری اول ماه مه و با شرکت تعداد زیادی از فعالین چپ و کمونیست و طرفدار جنبش کارگری برگزار شد و توسط مجری برنامه عثمان محمدی به پیش رفت.

سخنران این مراسم دکتر امیر حسن‌پور ضمن تبریک اول ماه مه و بررسی اوضاع سیاسی جهانی و خاورمیانه بر ضرورت همکاری نیروهای چپ در دفاع از جنبش کارگری تاکید نمود.

پیام اتحادیه رانندگان تاکسی در شهر تورنتو در حمایت از جنبش کارگری توسط آقای جمشید و همچنین پیام چریک‌های

هوداران حزب کمونیست قرار گرفت. فهرست برنامه‌های این مراسم از طرف مجریان برنامه سهیلا ترکه و شیلان ابراهیمی به زبان‌های کردی و فارسی به اطلاع حاضرین رسید.

سخنران مراسم محمد کمالی از کادریهای قدیمی کومه‌له و حزب کمونیست ایران پیرامون اول ماه مه و موقعیت طبقه کارگر ایران صحبت نمود. پیام کمیته مرکزی حزب به این مناسبت توسط مجریان برنامه قرائت گردید.

بخش پایانی مراسم شامل سرود انقلاب و برنامه هنری بود که از جانب کالی آتشی، امید محمدی و فریبرز تنبوش اجرا شد و مورد استقبال گرم شرکت کنندگان قرار گرفت.

در تظاهرات اول ماه مه اعضا و هودارن کومه‌له و حزب کمونیست ایران در صفی مستقل و با برداشتن پرچم و شعارها رادیکال در کنار اتحادیه کارگری و حزب چپ رژه رفته و اتحاد و همبستگی خود را به نمایش گذاشتند. پیام تشکیلات حزب در وستروس به زبان سوئدی خطاب به شرکت کنندگان در تظاهرات ارائه شد و پیام کمیته مرکزی حزب به زبانهای مختلف در صفوف تظاهرات توزیع گردید.

زوریخ

تظاهرات اول ماه مه در شهر زوریخ به فراخوان سنديکاکاها و اتحادیه‌های سراسری سویس از جمله اتحادیه اونیا و همچنین احزاب و جریانات چپ و با شرکت حدود ۱۲ هزار نفر از کارگران و مردم آزادیخواه در میدان مرکزی هیلوسیا برگزار گردید.

شرکت کنندگان در تظاهرات اول ماه مه بر همبستگی جهانی و مطالبات کارگران از جمله مبارز علیه بیکاری و افزایش دستمزدها تاکید کردند.

فعالین کومه‌له و حزب کمونیست ایران با در دست داشتن شعارهای

همراه اتحادیه‌های رادیکال کارگری و جریانات چپ و انقلابی به نشان اعلام همبستگی جهانی کارگران رژه رفته و در این مارش جهانی به مناسبت اول ماه مه شرکت کردند.

شعارهای رادیکال حزب کمونیست ایران از جمله در مورد همبستگی جهانی کارگران، حق اعتصاب و آزادی تشکل مستقل کارگری، سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و علیه جنگ امپریالیستی در صفوف تظاهرات بر روی پرچم‌های بزرگ و همچنین در محل مراسم اول ماه مه برافراشته شده بود.

یوتوری

در تاریخ شنبه ۲۹ ماه آوریل به مناسبت روز جهانی کارگر مراسمی در شهر یوتوری با حضور جمعی از انسان‌های آزاده و مدافع جنبش کارگری این شهر برگزار گردید. پیام حزب کمونیست ایران به این مناسبت توسط یکی از رفقا به سمع شرکت کنندگان رسید. در فاصله برنامه‌های مراسم نیز شعارها و تراکت‌هایی نیز پخش می‌شد. از طرف گروه تاتر سازمان اتحاد فدائیان کمونیست نمایشنامه‌ای در رابطه با مبارزه کارگران بر علیه کارفرما و صاحبان کار اجرا شد که مورد استقبال گرم شرکت‌کنندگان قرار گرفت.

روز دوشنبه اول ماه مه نیز اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران در یوتوری در اولین ساعات بامداد در محل تجمع مراسم حضور پیدا کردند و با گذاشتن میز کتاب به گفتگو با شرکت کنندگان در تظاهرات اول ماه مه پرداختند. در ساعت ۲ بعدازظهر اعضا و هوداران حزب همراه سایر مدافعان جنبش جهانی کارگران و با در دست داشتن پرچم و شعارهای رادیکال در صف اتحادیه‌های کارگری و جریانات چپ مسیری را تا میدان مرکزی شهر پیمودند و با تجمع در این میدان همبستگی هر چه بیشتر خود را با روز جهانی کارگر اعلام کردند.

وستروس

مراسم اول ماه مه توسط حوزه حزب در وستروس برگزار گردید که مورد استقبال گرم و شرکت تعداد زیادی از طرفداران جنبش کارگری و اعضا و

فرشید شگری

نگاهی به گزارش یونیسیف در خصوص مرگ کودکان

در عوض مازاد مصرف و فروش محصولات کشاورزی خود را به کشورهای خشک و یا قحطی زده ارسال کنند. به بانک جهانی و صندوق بین المللی پول اعتراض کرد که در اثر تجویز مدل اقتصادی آنها (نتولیبرالیسم) و کاربست آن توسط دولت‌های بورژوازی است که میزان مرگ و میر در میان کودکان هر ساله افزایش می‌یابد! و بالاخره اینکه از مرگ خردسالان ناشی از تحریم های اقتصادی و جنگ ها باید سخن گفت. آری، اینها علل واقعی بیماری، سوءتغذیه و مرگ کودکان می باشند.

این امپریالیست‌ها هستند که برای مسلط شدن بر بازار، پیروزی در رقابت و انباشت سود، دنیا را به قربانگاه و جهنم کودکان مبدل ساخته اند، این طبقات حاکم اند که مرگ و گرسنگی را به شهروندان خود تحمیل کرده‌اند، مسبب تمامی این بدبختی و سیمروزی مناسبات تولیدی فعلی است نه قحطی و خشکسالی و یا فقدان برنامه‌ریزی مناسب در امر تغذیه توسط دولت‌ها و اینرا همه می‌دانند وگرنه با آن همه منابع و ذخائر و مواهب طبیعی موجود در این کره خاکی می‌شود یک زندگی پر از رفاه و سعادت را برای جمعیتی بمراتب بیش از نفوس کنونی در جهان مهیا ساخت.

مطمئناً روزی فرا خواهد رسید که همه آنچه طبقات دارا به حساب تحمیل مرگ و میر کودکان محروم و فقیر اندوخته اند و همه آنچه از عرق جبین ما زحمتکشان و محرومان در کارخانه‌ها، کارگاه‌ها و مزارع برای خود ساخته‌اند بر سر آنها و دولت‌هایشان خراب کنیم و دنیایی خواهیم ساخت که در آن هیچ کودکی بخاطر گرسنگی و فقر و جنگ و .. جان نبازد.

چهارم ماه مه ۲۰۰۶
منبع گزارش یونیسیف از بی بی سی

بسیوی دول قدرتمند دراز شده و به جرئت می توان اظهار داشت در میان کارکنان آن کسانی یافت می‌شوند که دلسوز و خادم به بشریت باشند، ما هم دستشان را به گرمی می‌فشاریم. اما آیا برطبق گزارشات سالیانه، این سازمان توانسته گامی اساسی در جهت برطرف نمودن این مشکل بردارد و مانع از پرپر شدن این شکوفه‌ها گردد و به پدران و مادران کارگر آنها امید طول عمر دلبدانشان را عطا نماید؟ آیا این فعالیت‌های نوع دوستانه امکان آنرا ایجاد خواهد کرد تا درآینده فاکتور و سازهی واقعی این مصیبت (توزیع ناعادلانه ثروت و فقر) منهدم گردد؟ یقیناً پاسخ منفی است.

صرفنظر از خدمات یونیسیف واقعیت این است که کوشش‌های این نهاد تنها درحکم یک داروی مسکن مقطعی بوده و به هیچ وجه قادر به درمان مرض نیست. بجاست از کارکنان یونیسیف که با درد و رنج کودکان فقیر جهان از نزدیک آشنائی دارند سوال کرد، که بهتر نیست به جای توصیه و استمداد کردن از دولت‌ها به آنها اعتراض کنند و بگویند سیاست‌های اقتصادی آنها بانی مرگ کودکان گرسنه است؟ می توان از ممالک امپریالیست خواست تا خوراها گندم و حبوبات را به دریا نریزند و

درصد شرق آسیا و اقیانوسیه و مابقی در کشورهای در حال توسعه، اروپای شرقی و کشورهای پیشرفته زندگی می‌کنند.

صندوق بین المللی کودکان در پایان آمار منتشره ضمن هشدار مبنی بر اینکه عدم هماهنگی و همکاری جامعه جهانی در امر مبارزه با کمبود مواد غذایی و سوء تغذیه، به کودکان و ملل جهان آسیب جدی رسانده از دولت‌ها خواسته است تا موضوع تغذیه کودکان را در مرکز سیاست های ملی خود بگنجانند!

خانم «آن ونمن» مدیر یونیسیف نیز همزمان با توضیح اهمیت تغذیه مناسب در رشد جسمی و ارتقای یادگیری و بالندگی فکری کودکان تصریح کرد: «این ارقام در برگیرنده تمامی جوانب مشکل نیست یعنی اگر کودکی بوضوح به سوء تغذیه مبتلاست، چندین کودک در خفا با آن دست بگریبانند». همه ما مطلع‌ایم چنین گزارشات و آمارهای دلخراشی هر ساله از طرف یونیسیف انتشار می‌یابد و تازگی ندارد، همگی می‌دانیم دست یاری از سوی این نهاد جهت اجرای طرح‌ها و برنامه‌های سراسری برای ریشه‌کن کردن و یا لاقط کاهش میزان مرگ و میر در میان کودکان گرسنه بارها و بارها

در تاریخ دوم ماه مه ۲۰۰۶ و درست یک روز پس از روز جهانی کارگر، صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسیف) آمار تکان دهنده‌ای از مرگ و میر کودکان منتشر ساخت که قلب هر انسانی از خواندن و شنیدن آن سخت بدر می‌آید. در گزارش آمده است: «در هر یک دقیقه ده کودک به دلیل نرسیدن مواد غذایی به آنها جان خود را از دست می‌دهند و یک چهارم از کودکان زیر پنج سال در ممالک موسوم به جهان سوم دچار کم وزنی شده‌اند».

در ادامه می‌خوانیم: «برغم طرح‌های متعددی جهت ریشه کن کردن این معضل، شمار کودکانی که مبتلا به کم وزنی هستند به نسبت شانزده سال پیش (۱۹۹۰) افزایش یافته است». این گزارش همچنین می‌افزاید: «تغذیه ناکافی عامل مرگ پنج میلیون و ششصد هزار کودک در سال است». در تقسیم بندی آماری یونیسیف می‌بینیم، بیش از یک دوم کل کودکانی که در اثر سوءتغذیه می‌میرند و یا به بیماری کمی وزن گرفتار می‌آیند در کشورهای جنوب آسیا، هند، بنگلادش و پاکستان، مناطق شرقی و جنوبی آفریقا و هفت درصد در منطقه آمریکای لاتین و کارائیب، پانزده

دفتر نمایندگان کومه له

K.K. P.O.Box75026
Box 750 26 Uppsala- Sweden
Fax: +46-18-46 84 93
Tel: +44 -7746163103
دوشنبه و جمعه
ساعت ۱۹ تا ۲۲ به وقت اروپا
kumala@cpiran.org

دفتر نمایندگان کومه له

در سلیمانیه
Tel . 3124760 - 3125815
کمیته مرکزی کومه له
Tel. 0044-70-775 207 81
komalah@komalah.org

آدرس‌های

حزب و کومه له

دبیرخانه حزب کمونیست ایران
C.D.C.R.I. Box 704 45
107 25 Stockholm - Sweden
Tel +46-08-86 80 54
E-mail: cpi@cpiran.org

کمیته خارج کشور حزب

K.K.H.K Box 704 45
107 25 Stockholm - Sweden
E-mail: kkh@cpiran.org